

மாற்று இலக்கியம் என்ற பெயரில் ஏகாதிபத்தியசக்திகளை நக்கவிரும்பும் இந்த இலக்கிய ஆர்வலர்கள் புலம்பெயர் சமூகத்தின் எதிரிகளாவர்.

செப்டம்பர் 13,14ம் திகதிகளில் பிரான்ஸ் - சார்சலேல் ஐரபேப்பாவின் 23வது இலக்கியச்சந்திப்புத் தொடர் நடப்பெற்றது.

பல்வேறு விடயங்களைக் கொண்டிருந்த இச்சந்திப்பானது குறைந்தபட்ச முதலாளித்துவ ஜனநாயக எல்லையைக் கட்ட வேண்டியது சீரழிந்தது மட்டுமன்றி ஏகாதிபத்தியத்திற்கும், அராஜக வன்முறைக்கும் சார்பான குரலையே வெளிப்படுத்தியது.

புலம்பெயர் சமூகத்தில், மாற்றுகள் தாம் தான் என மார்தட்டிக் கொண்ட முன்னைய பம்மாத்துகள் கட்ட சிதறி, முன்பு இயக்கங்களில் சில புத்திஜீவிகள் எப்படி சிதைத்தனரோ அதையே இங்கும் செய்ய அதற்கு வக்காலத்து வாங்கவும் ஆதரிக்கவும் இச்சந்திப்பு பின்நிற்க வில்லை. மக்கள் மீது நேசம் கொண்ட சில அப்பாவிகள், இதனை மாற்றி விடமுடியும் என நம்பி, நாய் வாலனை நிமிர்த்த முனைவது போல எவ்வளவு தான் முயன்ற கீச்சிட்ட குரல்களும் கடைக்க முடியாதவாறு மக்கள் விரோத ஓட்டுண்ணிகளின் ஏகாதிபத்திய கப்சல்களாக கிடையில் அமுங்கிப்போயின.

சொந்தநாட்டில், அடுத்த வேளை உணவின்றி, வீடுவாசல் இன்றி, ஷலெம் மூகைகளாகும், பாலியல் வன்முறைகளாகும் சகலதையும் இழந்து எம்மக்கள் வாழும் நிலையில், புலம்பெயர் நாட்டில் நாசி வன்முறை, அரசின்; திட்டமிட்ட புறக்கணிப்புகள், எம்மவரின் அனாவசியமான ஆடம்பரங்கள், சிறுவர்களின் கலாச்சார நெருக்கடி என நீடித்த எமது மக்களின் அவலம், உலகமக்களின் வறுமையை, அவலவாழ்வு இவற்றையெல்லாம் கண்டு கொள்ளாது கண்ணை மூடிக் கொண்டு பால்குடிக்கும் பின்னை போல் வறும்முதுகூ சொறிதல்களையே இலக்கியச்சந்திப்பு என்ற பெயரில் இக்கூம்பல் நடத்திச் சென்றது.

சிங்கள மொழிபெயர்பாளர் ஒருவரும் இச்சந்திப்பில் பங்குபற்றி கருத்து வழங்கியமை அபிப்பிராயத்தில் ஒரு முற்போக்கு அம்சமே. ஆனால், இவர் என்ன செய்தார்? காமினிவியாங்கொட என்ற இந்நபர் தான் மொழிபெயர்த்த நாவலுக்கொரு ஏகாதிபத்திய பிரச்சாரத்தையே நடத்த சபை ஆரவாரித்து கதைட்டி தனது வர்க்ககண்ணாம்பு சத்தை வெளிக் காட்டியது.

அவர் மலேமும் கஹும் போது சோவியத் சிதைவுக்குப் பின் ஏகாதிபத்தியம் மாய மாய்
மறைந்துவிட்டதெனவும், ஏகாதிபத்தியம் என்பது இப்போது அறவே இல் லாத நிலையில்
ஏகாதிபத்தியம் எனக் கஹுவது மோசடியானது எனவும் கஹுகிறார்.

இதனைக் கேட்டு மஹ்நாம் உலக மாற்றாத தள புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கிய குஞ்சுகள்
தமது ஏகாதிபத்திய சார்பு விசுவாசத்தைக் காட்ட நன்றி தெரிவித்து கதைட்டி
ஆர்ப்பரித்தனர்.

ஓர் கட்டத்தில் தான் சிங்களத்திற்கு மொழி பெயர்த்த நாவல் பற்றிய விளக்கத்தில்
தசேயக் கொடி என்பது எதுவும் மற்ற ஒன்று தான் என உரத்து பிரகடனம் செய்தபோதும்
சபை எதுவித எதிர்ப்புமின்றி கதைட்டி வரவேற்றது.

தசேயம் என்ன கற்பிதமானதா?

தசேயக் கொடி ஒன்றுமில்லாததா? இதன் மஹம் தமிழ் மக்களின், உலக மக்களின்
ஜனநாயக உரிமையை மறுக்கின்றனர். இது ஓர்வகையில் சிங்கள இனவாதத்திற்கும்
சார்பானதே.

உலகமயமாதலுை முன்னெடுக்கும் ஏகாதிபத்தியங்கள் தசேயம், தசேயக் கொடியை
ஒன்றுமில்லாததாக காட்ட, மாற்ற முனைகின்றனர். அதற்கு எதிரான அனைத்து
ஜனநாயகப் போராட்டமும் நசுக்கப்படுகிறது. இதுதான் தமீழ்ப் போராட்டமும். இதனை
ஏகாதிபத்திய பொருளாதார அமைப்பில் ஒன்றுமில்லாததாகக் கஹுவது அதை பாதுகாக்க
செய்யும் முயற்சியே. சிங்களப் பகுதிகளில் சாதி ஒடுக்குமுறை பற்றி எழுப்பப் பட்ட
களேவி ஒன்றுக்குப் பதிலளித்த போது அங்குசாதி ஒடுக்குமுறை - சாதி அமைப்பு
முறையே பெருமளவில் இல்லா என தனது மலேவர்க்க சாதி நிலைப்பாட்டினை
வெளிப்படுத்தினார்.

ஏகாதிபத்தியம் முன்வதைத் தலித் அரசியலுை முன்னெடுக்கும் தலித்ததுக்கள் என
அண்மைக் காலமாக அழகுபுலம்பித்திரியும் நபர்களோ அவர்களின் ஆதாரபுரூஷர்களோ
கட்ட இக்கருத்தினை கதைட்டி ஆதரித்தது நகைப்பிற்கிடமாக இருந்தது.

ஏகாதிபத்திய எலும்பை நக்கித் திரியும் காமினிவியாங்கொட, பாட்டாளி வர்க்கத் தலைநாயக உருவகப்படுத்திய போதும் சபை வாழ்த்தியது. மாற்று இலக்கியம் என்ற பெயரில் ஏகாதிபத்திய சக்திகளை நக்கிப் பிழைக்க விரும்பும் இந்த இலக்கிய ஆர்வலர்கள் புலம் பெயர்ச்சமீகத்தின் கடுக்கெட்ட எதிரிகளாவர்.

இனி, சந்திப்பில் நோர்வெயிலிருந்து வந்து கலந்துகொண்ட பிழைப்புவாதி வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் என்ற கவிஞனின் சந்தர்ப்பவாதத்தைப் பார்ப்போம்.

அண்மையில் நாடாசென்று, புலித்தலைவர்களைச் சந்தித்துத் திரும்பியவன், தள நிலைமைகளைக் கண்ணால் கண்டவன். எனவே என்னையெனும் தகுதி உங்களுக்கு இல்லாது என உணர்ச்சிவசப்பட்ட நிலையில் மீள மீள பிரகடனம் செய்து கொண்டார் கவிஞர்.

புலிகள் திருந்திவிட்டனர், புலிகளில் மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது. எனவே நாம் புலிகளிடம் ஜனநாயக அம்சங்களை கோரியபடி புலிகளை ஆதரிக்க முன்வர வேண்டும் என வண்தாமரை இயக்கத் திணைகடும்பையாக விமர்சித்தபடி சந்தாமரை இயக்கமொன்றினையும் புலிகளுக்குக் காதொடங்கி வைத்தார்.

தமிழ்ப்சேகர் மக்களின் உரிமைப் போராட்டம், மிக நெருக்கடியான இன அழிவின் விளிம்பில் தத்தளிக்கிறது. இந்த அழிவுக்கான முழுப்பொறுப்பும் புலிகளையே சாரும் என்ற வரலாற்று உண்மையையும் போராட்டத்தில் இறந்துபோன ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களின் உண்மையான தியாகங்களும், விடுதலைக் கனவுகளும் சிதறந்து போகும்போது என்ற அளவுக்கு இன்று தமிழ்ச்சேகர் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டமானது இராணுவவாதத்துக்குள் சிக்கித் திணறுகிறது. இதிலிருந்து மீள்வதற்கான பாதை என்னென்பதே இன்று எம்முன் உள்ள கேள்வியே தவிர அதை மலேயச் சிதகைக்கும் பாதையில் ஓட்டிக்கொள்வதல்ல.

இது புலிகளை நோக்கி கோரும் ஜனநாயக உரிமையிலும், இனவாதிகளுக்குக் கெதிராக போராடும் வழிகளிலும் தான் கட்டி அமைக்கப்படும்.

ஜனநாயகத்தைக் கோரி போராட விரும்பும் உண்மையான சக்திகளின் பலவீனமே தகுந்தாது புலிகளின் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவது இயங்கியல். ஆனால் அது புலிகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி விடாது. புலிகள் குற்றத்தைப் பட்டம் ஜனநாயக இயக்கமாக மாற்ற வேண்டின் அம்மாற்றம் அரசியல் ரீதியாக நடக்கவேண்டும்.

அது திட்டவாட்டமாக ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து வலேதைத் திட்டத்தைத் தொடங்க வணேட்டும். இது தான் பாலிகளில்; மாற்றம் என்று காட்ட ஏதாவது ஒரு முன்னெடுப்பாகும்.

இதனை பாலிகள் சய்யாதவரை, பாலிக ளுக்குள் உள்நடக்கும் சில அசைவுகள், நிகழ்வுகள் அரசபயங்கரவாத நெருக்கடிகளின் பிரதிபலிப்பே தவிர வேறொன்றுமில்லை.

ஓர் இயக்கம் இதிலிருந்து மீளவும் மாறும். இதற்கு சந்திரிக் காவினதும், யு. என்.பி.யினதும் அமைப்புள் மாறி மாறி நடக்கின்ற சம்பவங்கள் பாலிக் கும் பொருந்தும்.

சந்திரிகா ஒரு வணைத் தாமரை இயக்கத் தை தொடங்கியதுபோல, பாலிக ளுக்காக ஜெயபாலன் ஒரு சந்தாமரை இயக்கத் தை தோற்றுவிக்க ஆசைப்படுகிறார். அவ்வளவுதான்.

தசேய இனப் பிரச்சினை தொடர்பாக நடந்த விவாதத்தில், தசேய இனப் பிரச்சினைக்கும் தசேயவரையறைக்கும் ஸ்ராலின் வரவைத் தவிர வேறெதுவும், வேறெந்தக் கோட்பாடும் இல்லா என நாவலன் வாதிட்டபோது துடித்தெழுந்த கவிஞர். ஜெயபாலனும், முதலாளித்துவ பண்ணிலைவாதியுமான ராஜேஸ் வரி பாலசுப் பிரமணியமும் கொல்காரன் ஸ்ராலின் மீளக் கொண்டு வரும் முயற்சி என பலமாகக் கத்தினர்.

தசேய இனப் பிரச்சினைக்கு ஸ்ராலின் விட மாற்றுக் கோட்பாட்டினை முன்வைக்கக் கோரிய போது தமது இருக்கையில் இருக்க முடியாதவாறு நெளிந்து முறுகி தமது இயலாமையைக் காட்டியபடி அதை எதிர்த்து ஏகாதிபத்திய சத்தியில் மொய்த்த கொசுவாகக் சச்சலிட்டனர்.

இதில் வேபிக்கை என்னவென்றால், ஏகாதிபத்தியசத்தியில் தோய்ந்தெழுந்து புலம்பிய ஜெயபாலன், ஸ்ராலின் கொல்காரனாகவும், முஸ்லீம்களை வெளியேற்றிய படுபாதகனாகவும் சித்தரித்து விட்டது; பிரபாகரனையும், முஸ்லீம்களை வெளியேற்றிய பாலிகளையும் ஆதரிக்கக் கோரிய முரண்பாடு அவரது சந்தர்ப்ப வாதத்தினை துல்லியமாகத் தோலுரித்தது நின்று.

ஓர் இலக்கியச் சந்திப்பானது மக்களுக்கு எதையாவது சய்ய வணேட்டும். நடந்த 23 சந்திப்புகள் எதைச் சாதித்திருக்கின்றன எனக் கேட்கும் போது சந்திப்பாளர்களின்

விழிபிதுங் குவதகைக் காணலாம்.

மாற்றுக் கருத்துக்கு இடம் என்று கூறிக் n காள் ளும் இவர்கள் அடிப்படையில் செய்வது பாட்டாளிவர்க்கத்திற்கு எதிரான பிரச்சாரங்களத்திற்கு வழி சமனை பதே.

ஓர் மூற் பகாக் கான இலக் கிச சந் திப் பு கற்றைத் தப் ட்சம் கரூத் திப் ப்டயில் பாட் டாளிவர்க் க எதிர் ப் பல் லாத மூதலாளித் துவ எல் லகைக் குள் ளானது. திட்ட வட் டமாக ஏகாதிபத் திய எதிர் ப் பிருக் க வணே டும் . ஏகாதிபத் தியத் திற் கும் பாட் டாளிவர்க் கத் திற் கும் கரூத் துச் சூதந் திரம் என பது உண் மையில் பாட் டாளிவர்க் க எதிர் ப் பும் ஏகாதிபத் திய சார் புப் பிரச சாரமும் ஒளிய வறேனென் று மல் ல.

தவறிழைக்கிறவர்கள் எல்லா மட்டத்திலும் தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால், பூத்திஜை விகள் அல்லது பூத்திஜை விகள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறவர்கள் தவறிழைப்பது சமீபத்தின் சாபக்கடோகும்.

பிறச் சரேக்கை :

இலக்கியச் சந்திப்பில் கலந்து கொள்ள கட்டாயமாக இலங்கைப் பணத்திற்கு ஆயிரம் ரூபா வசூலிக்கப்பட்டது.

இலவசமான மண்டபத்தில் சாப்பாடுகிறாரோ இல்லையோ ஒரு மணிநேரம் தான் பங்குகொள்கிறாரோ இல்லையோ

ஆயிரம் ரூபா கட்டாயமானது. இது பிரமுகர்களுக்கு மட்டும் விதிவிலக்கு.

பணம் வாங்கி நடத்தும் இலக்கியமரபு, புலம்பெயர் திருமண, சாமத்திய சடங்குகளின் தொடர்ச்சியே ஒழிய வறேனொன்று மல்ல.